

2.Nyom.1906/2023.

**ANONIMIZÁLT HATÁROZAT
a feljelentés elutasításáról**

A hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentést – mivel a cselekmény nem bűncselekmény –

e l u t a s í t o m .

A határozatot feljelentő részére azzal kézbesítem, hogy ellene panasznak nincs helye, azonban a kézbesítést követő egy hónapon belül felülbírálati indítványt nyújthat be a határozatot hozó ügyészségen.

A felülbírálati indítvány benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

A felülbírálati indítványt előterjesztő személy jogi képviselete kötelező. A felülbírálati indítványt előterjesztő személy az írásbeli felülbírálati indítványát, bejelentését, észrevételét és egyéb indítványát kizárólag jogi képviselője útján, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint nyújthatja be. A nem jogi képviselő útján, nem az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtott írásbeli indítvány hatálytalan.

A felülbírálati indítványt meg kell indokolni és ahhoz a felülbírálati indítványt előterjesztő személy csatolhatja a rendelkezésére álló, az indítványozó álláspontja szerint az ügyben bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas adatokat, iratokat, nyilatkozatokat.

Amennyiben sem a feljelentő, sem a sértett nem nyújt be felülbírálati indítványt, az ügyészség intézkedik az anonimizált határozat és ügyiratjegyzék közzétételéről. Ha a nyomozást más személy eredményes felülbírálati indítványa alapján elrendelik, az eljárás későbbi esetleges megszüntetése esetén a korábban felülbírálati indítványt be nem nyújtó sértett és feljelentő az eljárást megszüntető határozattal szemben panasszal nem élhet, ismételt felülbírálati indítványt nem terjeszthet elő, vádindítványt nem nyújthat be.

Az eljárásban a felülbírálati indítványt előterjesztő személy költségkedvezmény iránti kérelmet nem terjeszthet elő.

I N D O K O L Á S :

A Büntetés-végrehajtási Intézetben elhelyezett feljelentő feljelentésként értékelhető beadványt terjesztett elő a Főügyészségen, amelyben a Kerületi Bíróságon szolgálatot teljesítő bíró, valamint a Kerületi Ügyészség állományába tartozó, név szerint meg nem nevezett ügyész magatartását sérelmezi. Kifogásolja, hogy az ellene – mint különös és többszörös visszaeső ellen – lopás büntette és más bűncselekmény miatt folyamatban lévő bűnügyben az eljáró bíró „összeeszkábált ügyekért, kreált lopásokért” hivatali kötelességének megszegésével, jogtalan hátrányokozási célzattal „előre kitervelten” el akarja ítélni olyan bűncselekményekért, amelyeket – állítása szerint – nem követett el. Ezzel összefüggésben nehezményezi a Kerületi Ügyészségen szolgálatot teljesítő, név szerint meg nem nevezett, az ellene folyamatban lévő bűnügyben eljáró ügyész azon magatartását, hogy vele szemben – nézete szerint jogsértő módon – 2 év 6 hónap elteltével emelt vádat. Mindkét hivatalos személy vonatkozásában állítja, hogy „utasításokra járnak el vele szemben”. Sérelmezi továbbá, hogy a Kerületi Bíróságon folyamatban volt polgári peres eljárásban meghozott jogerős ítéletet szándékosan, „előre kitervelten, aljas indokból” a mai napig nem küldték meg a földhivatalnak, amellyel hozzájárultak ahhoz, hogy „elbitorolhassák” az 1/1 arányú tulajdoni hányadában álló lakását.

A Főügyészség a feljelentést – hatáskör hiányában, a szükséges intézkedések megtétele céljából – a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészségre megküldte.

A feljelentő által előadottak a büntetőügyében eljáró bírót és ügyészt érintően hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentésként voltak értékelhetők.

A Btk. 305. §-ának a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettét az a hivatalos személy követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi.

A hivatali visszaélés büntette megállapításának nemcsak a hivatali kötelesség megszegése, mint elkövetési magatartás megvalósítása, hanem az említett jogellenes célzatok megléte is feltétele.

A feljelentő ezzel szemben az általa előadottakkal lényegében az ellene folyamatban lévő bűnügyben eljáró bíró bizonyíték-értékelő tevékenységét sérelmezi, illetve azt kifogásolja, hogy ezen bűnügyben a vádképviselői tevékenységet ellátó ügyész – vélelme szerint – késedelmesen emelt vádat; továbbá ezen hivatalos személyek – állítottan – rá nézve hátrányos tartalmú „utasításokra” járnak el vele szemben. A Be. 167. §-ának (2) és (3) bekezdésében írt rendelkezések szerint a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító erejük, a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezzel összefüggésben szükséges kiemelni, miszerint az egyedi ügyben eljáró hatóságok intézkedései, döntései az eljárásban érintett félre, különös tekintettel a terheltre szükségképpen hátrányos eredménnyel járhatnak. Ugyanakkor nincs – a feljelentő szubjektív értékítéletén és feltételezésén kívüli – objektív adat arra, hogy az eljáró bíró és ügyész a feljelentő vélekedése szerinti, jogtalan hátrányokozási célból tanúsította volna a fentiekben részletezett, sérelmezett magatartását. A feljelentés – a feljelentő feltételezésén túl – nem tartalmaz olyan körülményre vonatkozó adatot,

tényt, amely az általa kifogásoltak szerint az eljáró hivatalos személyek részéről hivatali kötelesség megszegésére, és ezzel összefüggésben jogtalan hátrány okozására vagy jogtalan előny szerzésére utalna, ami ezáltal felvetné a hivatali visszaélés büntetének elkövetését. Önmagában ugyanis az a körülmény, hogy a feljelentő nem ért egyet az eljáró bíró és ügyész által meghozott döntéssel, illetve azzal, hogy az eljáró bíró a bizonyítékok értékelése körében azok közül melyeket és milyen súllyal veszi figyelembe, bűncselekmény elkövetését alátámasztó objektív adatok hiányában nem alapozhatja meg büntetőeljárás megindítását, és nem eredményezheti a hivatalos személyek büntetőjogi felelősségre vonását. A feljelentő által sérelmezett azon magatartás, miszerint a fentiekben felhívott polgári eljárásban állítottan a mai napig nem került sor a jogerős ítélet földhivatal részére történő megküldésére, tényállási elem hiányában szintén alkalmatlan arra, hogy a hivatali visszaélés büntette keretében nyerhessen értékelést.

Hangsúlyozni kell ugyanakkor, hogy a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség nem gyakorol általános törvényességi felügyeletet a bíróságok és az ügyészségek felett, e szervek sérelmezett intézkedéseivel és döntéseivel szemben az alapügyben meghatározott jogorvoslattal lehet élni. A bíróság és az ügyészség döntései egyéb módon joghatályosan nem támadhatók, és azokkal kapcsolatban a büntetőeljárások lefolytatására illetékes szervekhez történő bejelentések, feljelentések megtétele sem lehet felülvizsgálatra alkalmas eszköz.

Mindezek alapján a sérelmezett cselekmények – tényállási elem hiányában – nem alkalmasak a hivatali visszaélés büntetének megállapítására, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

A feljelentés elutasítása a Be. 381. §-a (1) bekezdésének a) pontján, a határozat kézbesítése a Be. 381. §-a (2) bekezdésének első mondatán, a felülbírálati indítvány előterjesztésére való jogosultság és annak feltételei a Be. 817/A. §-a (1) bekezdésének b) pontján, és (2)-(5) bekezdéseiben, a Be. 817/B. §-ának (1) bekezdésén, a Be. 817/C. §-ának (1) bekezdésén, a Be. 817/D. §-ának (1) bekezdésén és a Be. 817/G. §-a (4) bekezdésének c) pontján alapul.

Budapest, 2024. február 27.

dr. Szász Ágnes alezredes
főügyészségi katonai ügyész